

דף ד.

עין משפט א.

אה"ע סימן קפה פעיף ד

ד. כל יבמה שדינה שתחלוץ ולא תתייבם, הרי זו נוטלת כתובתה. וכן אם היה יבמה מוכה שחין או שאר מומין חולץ לה, ונוטלת כתובתה^א, ואפי' היו אותן מומין בבעלה יכולה לומר לאחיך הייתי יכולה לקבל, ולך איני יכולה לקבל מומין אלו.

הגה: ח. ה"ה לפוסקים שמצוות חליצה קודמת הגם שאין כופין לחלוץ צריך ליתן לה כתובה מיד, שהרי דינה כחלוצה. וזה מדינא, אבל מתקנות הקהילות שאם נתרצו היבם והיבמה לחלוץ חולקין כל הנכסים שהניח ביניהם, ואפי' אין מגיעה מחצית הנכסים לכתובה חולקים. והחצי רק לחולץ, ולא לאביו או שאר האחין, שכך היתה התקנה כדי שיתרצו לחלוץ לה. ואם האח הגדול רצונו לחלוץ לו מגיע החצי, הגם שהשאר אומרים ג"כ שרצונם לחלוץ לה.

עין משפט ב.

יו"ד סימן קעט פעיף א

א. אין שואלין בחוזים ובכוכבים, ולא בגורלות^ב.

הגה: שנאמר תמים תהיה עם ה' אלוקיך.

הגה: וכ"ש שאסור לשאול בקוסמים^ג ובמנחשים ובמכשפים.

א. וגם תוספת נוטלת, ולא דמי לריש קנ"ד שאין לה תוספת.

ב. מספרי, ובפסחים קי"ג ע"ב, ועיין ברש"י שם. ובשבת דף קנ"ו ע"ב בתוס' ד"ה כלדאי.

ג. כתב הש"ך בס"ק א' בשם מהרש"ל דאסור לחולה לשאול בקוסמים ובמכשפים כשאין סכנת נפשות. ואם בא לו החולי ע"י כישוף או רוח רעה מותר, והב"י כתב בשם הזוהר דאיסור גדול הוא לדרוש במכשפים אפי' לחולה עכ"ל. ועיין בפ"ת בשם תשובת משכנות יעקב.

וכתב הברכי יוסף מה שעושין ע"י עישון או קטורת אין דרך להתיר כלל והצושה כן חייב מיתה, והנשאל בזה חייב באזהרה, ואפי' שלא ע"י הקטורת או השבעת שמות הקודש, וירא שמים ירחק מזה, ע"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

דף ד:

יו"ד סימן שא סעיף א

עין משפט א.ב.

א. מותר מן התורה לישוב על מצעים של כלאים ^ד שנאמר "לא יעלה עליך" אבל אתה מציעו תחתיך.

הגה: מותר ^ה גם להעלותם עליו שלא כדרך חימום, כגון לפרוס עליו אהל של כלאים, וכן לפרוס כלאים על גיגית שרוחץ בה לשמור על החום, דאינו אסור אלא דרך לבישה או להעלותם עליו דרך חימום.

ב. מדברי סופרים ^ו אסור לשבת אפי' הם עשר מצעים זו על גב זו והתחתון שבהם כלאים שמא תכרך נימא על בשרו, במה דברים אמורים במצעים רכים כגון יריעות ושמלות, אבל כרים וכסתות שהם קשים אין לחוש שמא תכרך נימא עליו, ומותר לישון עליהם, ובלבד שלא יהיה בשרו נוגע בבגד או מצע הכלאים.

מ"מ גם בקשים אם הם מלאים או אפי' רקים ומונחים על מטה או על תבן באופן שיכול ליכפף תחתיו ונכרך על בשרו אסור.

הגה: וי"א דכל זה בכלאים דאורייתא ^ז אבל בכלאים מדרבנן והם קשים מותר לישוב עליהם בכל ענין, ומ"מ לכתחילה לא יעשה מצעים גם בקשים מכלאים מדרבנן.

ד. מברייתא בביצה י"ד ע"ב, ויומא דף ס"ט ע"א.

ה. אפי' מדרבנן מותר ונראה דלא יגע בהן. ש"ך ס"ק א'.

ו. מימרא דר"ש בן פזי משום קהלא קדישא דבירושלים שם.

ז. כתב הש"ך בס"ק ב' דצ"ע שזה לכו"ע דבכלאים דרבנן מותר לשבת עליהם בקשים, ואפי' ללבוש מותר בקשים.

וצריך לזהר לישוב בעגלה שיש עליה אהל תפור בגד פשתן שלא יגע בצדדים של אהל זה. ט"ז ס"ק ב'.

יו"ד סימן שא פעיף ו

ז. תופרי כסות תופרים כדרכם ^ה ובלבד שלא יתכוונו בימות החמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים. והצנועין תופרין בארץ.

ח. ה"ה מוכרי כסות מוכרין כדרכן ובלבד שלא יתכוונו בימות החמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים, והצנועין מפשילין הכסות במקל.

הגה: יש מתירין אפי' ללבוש כלאים כל שאינו מכוין להנאתו, כגון להעביר בו המכס או לובשו כדי להראות מידתן למוכרן.

עין משפט ד. יו"ד סימן צרה פעיף א

א. אין איסור כלאים אלא בצמר רחלים ואילים עם פשתן ^ט, אבל צמר גמלים וצמר ארנבת ונוצה של עיזים וכל שאר המינים מותרים בפשתן.

ה"ה קנבוס וצמר גפן ושאר המינים מותרים עם צמר רחלים ואילים, וחכמים אסרו המשי עם צמר מפני מראית העין לפי שדומה לפשתים. היום שהמשי מצוי והכל מכירים בו ע"כ אין בו איסור מראית העין עם צמר.

ב. כלך שהוא מין שגדל בכרכי הים על האבנים שבים ודומה לצמר ג"כ אסרוהו חכמים עם פשתן, משום מראית העין.

ה. ממשנה ב' פ"ט דכלאים, ואע"פ שבשעת התפירה הבגד יושב על ברכיו כדרך התופרים מותר כיון שאין מתכוין, וצ"ל דלגנוב המכס הגם שאינו מתכוין מ"מ יש לו הנאה בלבישה דאם לא ילבש הבגד יחייבו אותו במכס משא"כ במכירה דאין המכירה תלויה בזה. ט"ז ס"ק ז'.

ט. ממשנה ריש פ"ט דכלאים, ובירושלמי למדו אותו מפסוק שאין קרוי צמר אלא צמר אילים בלבד.

י. עיין פ"ת ס"ק א' דהא קיי"ל שכל דבר שנאסר אף שניטל הטעם צריך מנין אחר להתירו.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

עין משפט ה.

או"ח סימן ט פעיף ב

ב. ציציות של פשתים או של צמר פוטרים בכל מיני בגדים, חוץ משל פשתים לצמר או צמר לפשתים בזמן הזה שאין לנו תכלת שאז הם כלאים.

הגה: וי"א שאין לעשות כלל ציצית ^ב של פשתים וכך נהגו.

או"ח סימן ט פעיף ג

ג. ציציות משאר מינים אינם פוטרים אלא במינם כגון משי למשי וצמר גפן לצמר גפן ^ל, אבל שלא במינם אינם פוטרים. הטיל בטלית של שאר מינים קצת ציציות ממינו וקצת מצמר או פשתים, יש להסתפק בו.

כ. כדי שלא יבא להטילו בבגד צמר בזמן הזה שאין לנו תכלת, ומר"ן השו"ע כתב דין זה בסעיף ו'.

ל. ולכתחלה יטיל בהם רק ציציות מצמר לצאת ממחלוקת בזה ועיין בכה"ח אות ה' ואות ד'.